

ste 1-2 år, altså næsten lige så mange, som bor i Danmark – som altså er flygtet rundt i Irak, faktisk er flyttet nordpå. Det vil sige, at der er utallige problemer også i Nordirak. Det er jo derfor, FN's Flygtningehøjkommissariat ikke anbefaler, at man skal flytte nogen tilbage til nogen dele af Irak.

Jeg er også uenig i det, som fru Irene Simonsen siger om, at man bare kan repatriere til andre steder i Irak. Det er imod FN's anbefalinger, og jeg synes faktisk, det er vigtigt, at vi følger FN's anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Når hr. Steen Gade fuldstændig rigtigt fastslår, at der er mange internt fordrevne i Nordirak, er det jo netop et godt eksempel på, at Nordirak er et land, man flygter til, og ikke et land, man flygter fra, fordi der er fuldstændig fred.

Men i øvrigt er det her jo virkelig en dyrkelse af fjendebilleder. Hvis ikke det var for det onde Dansk Folkeparti, som helst vil have alle asylansøgere dyppet i kogende tjære, så ville de pæne mennesker i Venstre og De Konservative selvfølgelig stemme for dette minimalistiske beslutningsforslag.

Hvis jeg så skal prøve kort at ridse op, hvad minimalismen er i det beslutningsforslag, er det altså, at hvis man bliver accepteret som flygtning af flygtningemyndighederne, så får man opholdstilladelse, og så bliver man integreret; hvis man bliver afvist, skal man også have opholdstilladelse, og så skal man også integreres.

Jeg mangler kun en eneste ting i det minimalistiske beslutningsforslag. Det er: Hvorfor ikke også lige tage med, at de myndigheder, der skal afgøre, om man er berettiget til asyl, fyrer vi, altså Udlændingetjeneste og Flygtningeævnet? Hvad skal vi da med dem? De gør jo ingen forskel.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Forslaget bygger rent faktisk på afgørelserne truffet i Flygtningeævnet. Det er bare til hr. Jesper Langballes oplysning.

Jeg vil så sige: Nej, jeg dyrker sådan set ikke fjendebilleder, for egentlig synes jeg også, at Dansk Folkeparti kunne have stemt for det, altså helt ærligt. Men jeg ved godt, at Dansk Folkeparti ikke på nogen måde ønsker at give udtryk for, at man godt kan se, at der er en særlig situation med folk, der i årevis har boet i flygtninge-

lejr i det her land; med mennesker, som på mange måder er ødelagte af at have været her, og som virkelig trænger til en anden fremtidsudsigt end den, de har her.

Det ønsker Dansk Folkeparti ikke at signalere, men det skulle jo ikke være et problem, al den stund vi her snakker om under 1.000 mennesker. Hvis vi snakker Irak, så snakker vi omkring 500 mennesker. Det er jo hverken et problem for samfundet, økonomien eller Folketinget at vedtage det her.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er sandelig glad for, og jeg vil næsten sige rørt over at være kommet med på hr. Steen Gades liste over pæne mennesker, der kunne tænkes at stemme for det her forslag.

Nu siger hr. Steen Gade så, at de, der er tale om, er dem, der har været her i årevis. Det er ikke sådan nogle, der lige er blevet afvist, men det er dem, der har været her i årevis. Det vil sige, at opskriften for afviste asylansøgere altså vil være den, at man bare skal bide sig fast, at man bare skal nægte at rejse hjem. Man skal bare blive her i årevis, og så på et tidspunkt får man den eftertragtede opholdstilladelse, som man kom til Danmark for at få. Jeg synes, det er interessant.

Kl. 13.50

Må jeg spørge hr. Steen Gade: Ville han godt lægge billet ind på at være den integrationsminister, som skulle ud til alle disse mennesker, som har fået opholdstilladelse, er blevet integreret, og så med en eller anden nihalet kat drive dem sammen i en stor flok og sende dem hjem, efter at de er groet fast i deres lokalområder? Synes hr. Steen Gade, at det vil være særlig humant?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil da med glæde være integrationsminister. Jeg vil ikke gå rundt med en nihalet kat, og jeg vil ikke drive nogen sammen.

Men jeg har altså det syn, at de menneskers situation vil være bedre, hvis de skal flytte hjem til Irak – hvor både FN's Højkommissariat har anbefalet det og de irakiske myndigheder siger god for det – hvis de har boet i et lokalsamfund. Hvis de har arbejdet, hvis de har fået deres familier til at fungere, hvis de har fået deres medicinforbrug sat ned, hvis de har haft mindre brug for at gå til psykiater, så mener jeg, at de vil have